

Healweis Himel

Der stiet in reinboge fan redens oer it gref fan us heit.

Fierderop lizze aldfeinten te wachtsjen op har faam.

It waait der altyd al skynt ek de sinne

Der leit nea mear snie en us mem leit der neist.

Refrein:

En ik gnyske do't er sei: ik gean aansjen dea

hoechst net wer te kommen dat is fiersten te fier.

Ik koe doe neat sizze dat wie my te machtich

Hy wie healweis himel, stjerrende wier.

De greften lizze fol mei rimen en teltsjes

fan tuzenen dichters dy't har libben fergriemden.

In ferhaal sunder miening sinkt del op de boaijem

it ferhaal fan us heit bliuwt altyd bestean.

Refrein:

De sinne komt op en de sinne giet under

en it wetter fan't waad komt op en giet del.

Mar in soan kin net sizze: wat sil ik dy misse

As de tiid it ek opjout bist in iensume siel.

Refrein

Vertaling:

Er staat een regenboog van schaatsen boven het graf van mijn vader.

Verderop liggen oude vrijgezellen te wachten op hun vriendin;

het regent er altijd al schijnt ook de zon

er ligt nooit meer sneeuw en mijn moeder ligt ernaast.

Refrein:

En ik lachte besmuikt toen hij zei: ik ben aan het einde

je hoeft niet meer te komen dat is veel te ver.

Ik kon toen niets zeggen dat was me te veel

hij was al halverwege de hemel dat is stervenswaar.

De grachten liggen vol met rijmpjes en verhaaltjes

van duizenden dichters die hun leven verknoeiden.

Een verhaal zonder duiding zakt snel naar de bodem

maar het verhaal van mijn vader blijft nog jaren bestaan.

Refrein:

De zon komt op en de zon gaat onder

en het water van het wad komt op en gaat neer.

Maar een zoon kan niet zeggen wat zal ik jou missen

als de tijd het ook opgeeft ben je een eenzame ziel.

Refrein

Muziek: John Prine

Tekst: Douwe de Vries